

अव

रोधने वा क्तः । क्तम्: अवासेति यः । अवा-
चालम्बन इति सूत्रेण आविद्वृत्त्यै क्तम्: पत्न-
विधानादवष्टयशब्द आत्मनपर इति अद्यश्चरीना-
वष्टये इत्यत्र मनोरमावां स्थितं ।) अविद्वरः ।
समीपं । अवलम्बितं । आश्रितं । इत्यमरः ॥ वज्रः ।
रुद्रः । इति भरतः ॥ आक्रान्तः । इति मेदिनी ॥
अवष्टम्भः, पुं, (अव + ष्टम्भु रोधे इति + घञ् ।
पत्नश्च ।) स्वर्णं ।

“रघोरवष्टम्भमयेन पत्रिणा
हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः” ।

इति रघुवंशे ।) क्तम्भः । प्रारम्भः । इति मेदिनी ॥
सौष्ठवं । इति हलायुधः ॥ (अवलम्बनं । बोधनम् ।
नियन्दता ।)

अवध्यागं, स्त्री, (अव + धन् शब्दे + घञ् । पत्नश्च ।)
भक्त्या । इति हेमचन्द्रः ॥

अवस, व्य, (अवर + पूर्वाधरावराणामित्यसि-
प्रत्ययः, तत्प्रत्ययेन अवरस्य अवादेशश्च ।)
अतिरेकः । इति केचित् ॥

अवसः, पुं, (अव रक्षाणादौ अवति इति अन्ववि-
चमीत्यादिना असच् प्रत्ययः ।) राजा । सूत्र्यः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अवसं, स्त्री, (अव + असिच् भावे ।) रत्नस्य । वैदिक-
शब्दोऽयं ॥

अवसक्थिका, स्त्री, (अवबद्धे सक्थिनी यया बन्ध-
प्रणाल्या सा, अव + सक्थि + समासे कप् ।) खट्वा ।
तत्पर्यायः । पर्यायस्तिका २ परिकरः ३ पर्यायः ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (पर्यायः बन्धः । बन्धादिद्वारा पृष्ठ-
जानु-जङ्घा-द्वयदृढबन्धनपूर्वकोपवेशनं । यथा,—
“आसनारूढपादस्तु जानुनोर्जङ्घयोस्तथा ।
कृतावसक्थिको यस्तु प्रौढपादः स उच्यते” ॥
इति कात्यायनः ।

“शयानः प्रौढपादश्च कृत्वा चैवावसक्थिकाम् ।
गाधीयीताभिर्घं जग्ध्वा सूतकामाद्यमेव च” ॥
इति मनुः ।)

अवसथः, पुं, (अव + सो + कथन् ।) क्वात्रजिलयः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ पाठशाला चौपाड़ी यस्य
प्रसिद्धिः । ग्रामः । इति शब्दरत्नावली ॥ गृहं ।
इति हलायुधः ॥

अवसथ्यः, पुं, (अवसथ + यत् ।) क्वात्रवेष्टम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥ चौपाड़ी इति भाषा ॥

अवसन्नः, त्रि, (अव + सद् + क्त ।) अवसादप्राप्तः ।
विषयः । यथा,—

“महिम्नः पारन्ते परमविदुषो यद्यसदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
अथावाच्यः सर्व्वखमतिपरिणामावधि गृह्यन्
मंभाव्येष क्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः” ॥
इति पुण्यदन्तकृतशिवस्तोत्रं । अपि च ।
“आचारेणावसन्नोऽपि पुनः प्रार्थयते यदि” ॥
इति अवहारतत्त्वं ॥

अवसरः, पुं, (अव + सद् + अच् ।) प्रस्तावः । मन्त्र-
विशेषः । वर्षणं । इति मेदिनी ॥ वस्त्रः । क्षणं ।
इति हेमचन्द्रः ॥ अवकाशः । यथा, “गो-

अव

बधे एका चेद्भ्रजभिरित्युपदेशेन दण्डवत् प्राय-
श्चित्तानि भवन्तीत्यतिदेशानवसरात् । तदवस-
रस्यै प्रत्येकं पूर्णप्रायश्चित्तद्वैगुण्यं स्यात्” । इति
प्रायश्चित्तनन्दं । (योग्यकावः । क्रियास्थितियोग्य-
तासम्पादकरूपः कालिकोऽवकाशः । यथा,—
“कामस्तु बाणावसरं समीक्ष्य” । इति कुमारे ।
श्रिष्ट्यजिज्ञासागिष्ठत्वावश्यवक्तव्यरूपः सङ्गति-
विशेषः । अनन्तरवक्तव्यत्वम् अवसरः । “उप-
मानेऽवसरसङ्गतिः” । इति जगदीशः ।)

अवसर्गः, पुं, (अव + सृज् + घञ् ।) स्वेच्छाचारः ।
तत्पर्यायः । प्रकाम्यं २ स्वाच्छन्द्यं ३ अनुमननं ४ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवसर्पः, पुं, (अव + सृप् + अच् ।) अपसर्पः । चरः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अवसर्पिणी, स्त्री, (अव + सृप् + णिन् डीप् ।)
जिगानां कालविशेषः । स तु दशक्रोडिकोटि-
सागरवर्षेण समाप्यते । इति हेमचन्द्रः ॥

अवसथं, त्रि, अपसथं । दक्षिणं । इति रायमुकुटः ॥

अवसादः, पुं, (अव + सद् + घञ् ।) अवसन्नता ।
तत्पर्यायः । विषादः २ सादः ३ विषयता ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (शेषः । क्षयः । यथा,—

“धैर्यावसादेन हृतप्रसादा
वन्यदिपेनेव निदाघसिन्धुः” ।

इति किरातार्जुनीये ।)

अवसानं, स्त्री, (अव + सो + ल्युट् ।) क्रियासमाप्तिः ।
शेषः । तत्पर्यायः । सातिः २ । इत्यमरः ॥ विरामः
३ । इति जटाधरः ॥ मृग्युः ।

“पुंसोऽवसानं ब्रजतोऽपि निरुरे-
रिष्टैर्घनैः पञ्चपदीनमुच्यते” ।

इति पञ्चतन्त्रे ।) सीमा । इति हेमचन्द्रः ॥

अवसायः, पुं, (अव + सो + घञ् ।) शेषः । समाप्तिः ।
निश्चयः । इति मेदिनी ॥

अवसितं, त्रि, (अव + सो + क्त ।) परिपक्वमर्दित-
द्यान्यं । तत्पर्यायः । ऋद्धं २ । इति भरतमेदिन्यौ ।
क्षातं । अवसानगतं । समाप्तं । तत्पर्यायः । सितः
२ । इत्यमरमेदिन्यौ । (“यदि नेपथ्याविधानम्
अवसितम्” । इति शकुन्तले ।)

अवसेकिसः, पुं, (अवसेकेन + निर्दत्तः । अवसेक +
इमन्च् ।) वटकः । इति हेमचन्द्रः ॥ वड़ा इति-
भाषा ॥

अवस्कन्दः, पुं, (अव + स्कन्द + अच् ।) विजिगीषुणां
निवेशस्थानं । शिविरं । इति हलायुधः ॥ अव-
गाहनं । यथा,—

“जतानुपातं कुमुमान्यगृह्णात्
स नद्यवस्कन्दमुपास्पृशच्च ।
कुतूहलाच्चावश्रिलोपवेशं
काकुस्थ ईधत् स्मयमान आस्त” ॥

इति भट्टे २ सर्गे ११ श्लोकः ॥ नद्यामवस्कन्दो-
ऽवगाहो यत्र खानक्रियायां । इति तट्टीकायां
भरतः ॥ (आक्रमणं । यथा,—

“अवस्कन्दमयात् राजा प्रजागरकृतश्रमम् ।
दिवासुप्तं समाह्वयान्निद्रायाकुलसैनिकम्” ॥

अव

इति हितोपदेशः ।)

अवस्कन्दनं, स्त्री, (अव + स्कन्द + ल्युट् ।) अव-
गाहनं । इति भट्टिः ॥ अवतरणं । इति महा-
भारतं ॥ अवपूर्वस्कन्धातोरणटप्रत्ययेन निष्पन्नं ॥
अवस्कारः, पुं, (अव कीर्यते क्षिप्यते इति । अव +
क्षु + अच् + सुट् ।) विष्ठा । गुह्यं । इत्यमरमेदिन्यौ ॥
संमार्ज्ज्वादिनिक्षिप्तधूल्यादि । इत्यमरटीकायां
मथुरानाथः सारसुन्दरी च ॥

अवस्तात्, व्य, (अवरस्मिन्, अवरस्तात्, अवरस्मि-
त्यर्थे अस्तातिः ।) अवरः । पश्चात् । शेषः । अन्ते ।
इति पाणिनिः । (“अवस्तात्सर्गलोकं प्रापयन्तः” ।
इति शतपथब्राह्मणे ।)

अवस्तारः, पुं, (अव + स्त + घञ् ।) यवनिकादिः ।
कानात् इत्यादि भाषा । अवस्तौर्यतेऽनेनेति स्तृञ्
आच्छादने घञ् ॥

अवस्तु, स्त्री, (न वस्तु । नन्तत्पुरुषः ।) असद्वस्तु ।
(यथा,—

“अवस्तुनिर्व्वन्धपरे कथं तु ते
करोऽयमासुक्तविवाहकौतुकः” ।

इति कुमारे ।) वेदान्तमते अज्ञानादिसकष-
जडसमूहः ॥

अवस्था, स्त्री, (अव + स्था + अङ् ।) दशा । कालि-
कविशेषः । इत्यमरः ॥

“कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौगण्डं दशमावधि ।

कैशोरमापञ्चदशात् यौवगन्तु ततः परं ॥

आधोऽष्टाद्भेद्वाचस्तैरुक्तत उच्यते ।

वृद्धस्तु सप्तैरुद्धं वर्षीयान् नवतः परं” ॥

इति स्मृतिः ॥

अवस्थाचतुष्टयं, स्त्री, (अवस्थायाश्चतुष्टयं । तत्पुरुषः ।)
कालकृतचतुर्विधदशा । यथा । “आपञ्चदशवर्षं
बाल्यं । आश्रिण्दशं कौमारं । आपञ्चाशदशं यौ-
वनं । पञ्चाशत् ऊर्द्धं वृद्धत्वम्” । इति वैद्यकशास्त्रे ॥

अवस्थानं, स्त्री, (अव + स्था + ल्युट् ।) स्थितिः ।
वासः । यथा । “परः सन्निकर्षश्च उपर्य्यधोभावा-
पन्नसमसूत्रपातन्यायेनेकाराश्वच्छेदेन सहाव-
स्थानरूपः” । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अवस्था ।
प्रतिष्ठा । यथा, “कीदृक् ते व्यसनावस्थानम्” ।
इति पञ्चतन्त्रं ।

“पद्भ्यां दृढमवस्थानं स कृत्वा कपिकुञ्जरः” ।
इति रामायणं ॥

अवस्थितः, त्रि, (अव + स्था + क्त ।) कृतावस्थानः ।
अवस्थितिर्विशिष्टः । स्थितं । यथा ।

“यानेव हत्वा न जिजीविषाम-
स्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः” ।

इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ६ श्लोकः ॥

अवस्थितिः, स्त्री, (अव + स्था + क्तिन् ।) अवस्थानं ।
धाका । इति भाषा । अवपूर्वकस्थाधातोः क्ति-
प्रत्ययेन निष्पन्ना ॥ (अनुसरणम् । अभ्यासः ।)

अवहस्तः, पुं, (अवरं हस्तस्य । एकदेशे तत्पुरुषः ।)
हस्तपृष्ठं । इति हेमचन्द्रः ॥

अवहारः, पुं, (अव + ह + घञ् ।) चौरः । द्यूत-
युद्धदिविभ्रामः । निमन्त्रणं । उपनेतव्यव्ययं ।